

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EF) nr. 1924/2006

2013/EØS/38/18

av 20. desember 2006

om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 95,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽²⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Stadig flere næringsmidler i Fellesskapet er forsynt med merking og reklame med ernærings- og helsepåstander. For å sikre et høyt nivå for forbrukervern og gjøre valget enklere for forbrukerne, bør produkter som bringes i omsetning, herunder importerte produkter, være trygge og merket riktig. Et variert og balansert kosthold er en forutsetning for god helse, og betydningen av enkeltprodukter bør ses i sammenheng med hele kostholdet.
- 2) Forskjeller i nasjonale bestemmelser om slike påstander kan hindre fri omsetning av næringsmidler og skape ulike konkurransevilkår. De har derfor en direkte innvirkning på det indre markedes virkemåte. Det er derfor nødvendig å vedta fellesskapsbestemmelser for bruken av ernærings- og helsepåstander om næringsmidler.
- 3) Alminnelige bestemmelser om merking finnes i europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/13/EF av 20. mars 2000 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om merking og presentasjon av samt reklamer for næringsmidler⁽³⁾. Direktiv 2000/13/EF inneholder et generelt forbud mot å villede kjøperen eller

å tillegge næringsmidler medisinske egenskaper. Denne forordning bør utfylle de allmenne prinsippene i direktiv 2000/13/EF og fastsette særlige bestemmelser om bruken av ernærings- og helsepåstander om næringsmidler som skal leveres som dette til forbrukeren.

- 4) Denne forordning bør få anvendelse på alle ernærings- og helsepåstander i kommersiell kommunikasjon, herunder blant annet kollektive reklamekampanjer for næringsmidler og salgsfremmende kampanjer, for eksempel kampanjer som helt eller delvis støttes av offentlige myndigheter. Den bør ikke få anvendelse på påstander som framsettes i ikke-kommersiell kommunikasjon, som veiledning eller råd om kosthold fra offentlige helsemyndigheter og -organer, eller ikke-kommersiell kommunikasjon og informasjon i pressen og i vitenskapelige publikasjoner. Denne forordning bør også få anvendelse på varemerker og andre handelsbetegnelser som kan fortolkes som ernærings- eller helsepåstander.
- 5) Generiske beskrivelser (betegnelser) som tradisjonelt er brukt til å angi en egenskap ved en gruppe næringsmidler eller drikker, og som antyder en virkning for menneskers helse, som «digestiv» eller «hostepastiller», bør unntas fra denne forordnings virkeområde.
- 6) Ugunstige ernæringspåstander omfattes ikke av denne forordning, og medlemsstater som har til hensikt å innføre nasjonale ordninger for ugunstige ernæringspåstander, bør underrette Kommisjonen og øvrige medlemsstater om slike ordninger i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 98/34/EF av 22. juni 1998 om en informasjonsprosedyre for standarder og tekniske forskrifter samt regler for informasjonssamfunnstjenester⁽⁴⁾.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 12 av 18.1.2007, s. 3, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 46/2008 av 25. april 2008 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 52, 21.8.2008, s. 13.

⁽¹⁾ EUT C 110 av 30.4.2004, s. 18.

⁽²⁾ Europaparlamentsuttalelse av 26. mai 2005 (EUT C 117 E av 18.5.2006, s. 187), Rådets felles holdning av 8. desember 2005 (EUT C 80 E av 4.4.2006, s. 43) og Europaparlamentets holdning av 16. mai 2006 (ennå ikke offentliggjort i EUT). Rådsbeslutning av 12. oktober 2006.

⁽³⁾ EFT L 109 av 6.5.2000, s. 29. Direktivet sist endret ved direktiv 2003/89/EF (EUT L 308 av 25.11.2003, s. 15).

⁽⁴⁾ EFT L 204 av 21.7.1998, s. 37. Direktivet sist endret ved tilførselsakten av 2003.

- 7) På internasjonalt plan vedtok Codex Alimentarius i 1991 overordnede retningslinjer for påstander og i 1997 retningslinjer for bruken av ernæringspåstander. En endring av sistnevnte ble vedtatt av Codex Alimentarius-kommisjonen i 2004. Denne endringen går ut på at retningslinjene fra 1997 også skal omfatte helsepåstander. Det skal tas behørig hensyn til definisjonene og vilkårene i retningslinjene fra Codex Alimentarius.
- 8) Muligheten for å benytte påstanden «lavt fettinnhold» om smørbart fett i henhold til rådsforordning (EF) nr. 2991/94 av 5. desember 1994 om fastsettelse av standarder for smørbart fett⁽¹⁾ bør snarest mulig tilpasses bestemmelsene i denne forordning. I mellomtiden får forordning (EF) nr. 2991/94 anvendelse på de produktene den omfatter.
- 9) Det finnes en lang rekke næringsstoffer og andre stoffer, herunder, men ikke begrenset til, vitaminer, mineraler (herunder sporstoffer), aminosyrer, essensielle fettsyrer, kostfiber samt ulike planter og urteekstrakter med en ernæringsmessig eller fysiologisk effekt som kan forekomme i et næringsmiddel og gjøres til gjenstand for en påstand. Det bør derfor fastsettes allmenne prinsipper som skal gjelde for alle påstander om næringsmidler, med henblikk på å sikre et høyt nivå for forbrukervern, gi forbrukerne de nødvendige opplysningene for at de skal kunne foreta et valg med fullt kjennskap til produktet, samt skape like konkurransevilkår for næringsmiddelindustrien.
- 10) Forbrukerne kan tro at næringsmidler som markedsføres med påstander, har ernæringsmessige, fysiologiske eller andre helsemessige fordeler sammenlignet med lignende produkter eller andre produkter som ikke er tilsatt slike næringsstoffer og andre stoffer. Dette kan oppmuntre forbrukerne til å foreta valg som direkte påvirker deres samlede inntak av enkelte næringsstoffer eller andre stoffer på en måte som strider mot vitenskapelige råd. For å motvirke denne mulige uønskede virkningen bør det innføres visse begrensninger når det gjelder produkter som er forsynt med påstander. I denne sammenheng er faktorer som forekomst av visse stoffer eller et produkts ernæringsprofil relevante kriterier for å fastslå om produktet kan forsynes med påstander. Bruken av slike kriterier på nasjonalt plan kan være berettiget for å gi forbrukerne mulighet til å foreta velbegrunnede ernæringsmessige valg, men vil kunne føre til handelshindringer i Fellesskapet og bør derfor harmoniseres på fellesskapsplan. Helseopplysninger og -kommunikasjon som støtter budskapet fra nasjonale myndigheter eller Fellesskapet om farene ved alkoholmisbruk, bør ikke omfattes av denne forordnings virkeområde.
- 11) Anvendelsen av ernæringsprofiler som et kriterium brukes for å unngå en situasjon der ernærings- eller helsepåstander tilslører et næringsmiddels samlede ernæringsmessige status, noe som kan vildele forbrukerne når de forsøker å foreta sunne valg for et balansert kosthold. Ernæringsprofiler som fastsatt i denne forordning bør bare ha som eneste formål å regulere under hvilke omstendigheter det kan framsettes påstander. De bør bygge på allment anerkjente vitenskapelige bevis om forholdet mellom kosthold og helse. Profilene bør imidlertid åpne for produktutvikling og ta hensyn til variasjoner i kostvaner og -tradisjoner, samt det faktum at enkeltprodukter kan spille en viktig rolle i det samlede kostholdet.
- 12) Ved fastsettelsen av ernæringsprofiler bør det tas hensyn til innholdet av ulike næringsstoffer og stoffer med en ernæringsmessig eller fysiologisk effekt, særlig stoffer som fett, mettet fett, transfettsyrer, salt/natrium og sukker, som ifølge anbefalingene ikke bør utgjøre en for stor del av det samlede kostholdet, samt fler- og enumettet fett, andre karbohydrater enn sukkerarter, vitaminer, mineraler, proteiner og kostfiber. Ved fastsettelse av ernæringsprofilene bør det tas hensyn til de forskjellige næringsmiddelgruppene og til de gjeldende næringsmidlenes betydning og rolle i det samlede kostholdet, og det bør tas behørig hensyn til de variasjonene i kostvaner og forbruksmønstre som finnes i medlemsstatene. Det kan være nødvendig å unnta visse næringsmidler eller næringsmiddelgrupper fra kravet om å overholde de fastsatte ernæringsprofilene, avhengig av deres rolle og betydning i befolkningens kosthold. Dette arbeidet er teknisk komplisert, og det bør overlates til Kommisjonen å treffe de relevante tiltakene, idet det tas hensyn til uttalelse avgitt av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet.
- 13) Kosttilskudd som definert i europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/46/EF av 10. juni 2002 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kosttilskudd⁽²⁾, i flytende form og med et innhold på mer enn 1,2 volumprosent alkohol, anses ikke som drikke i henhold til denne forordning.
- 14) I enkelte medlemsstater framsettes for tiden en lang rekke påstander i merkingen av og reklamen for næringsmidler om stoffer som ikke er påvist å være gunstige, eller som det for tiden ikke er tilstrekkelig vitenskapelig enighet om. Det er nødvendig å sikre at det er dokumentert at stoffene som omfattes av en påstand, har en gunstig ernæringsmessig eller fysiologisk effekt.

⁽¹⁾ EFT L 316 av 9.12.1994, s. 2.

⁽²⁾ EFT L 183 av 12.7.2002, s. 51. Direktivet endret ved kommisjonsdirektiv 2006/37/EF (EUT L 94 av 1.4.2006, s. 32).

- 15) For å sikre at påstandene er sannferdige, er det nødvendig at det stoffet som påstanden omfatter, forekommer i tilstrekkelige mengder i sluttproduktet, eller stoffet må ikke forekomme eller bare forekomme i passende redusert mengde, slik at produktet får den påståtte ernæringsmessige eller fysiologiske effekten. Stoffet bør også foreligge i en form som kroppen kan utnytte. Dessuten, og når det er aktuelt, bør en betydelig mengde av det stoffet som gir den påståtte ernæringsmessige eller fysiologiske effekten, kunne fås fra den mengden av næringsmiddelet som med rimelighet forventes å bli inntatt.
- 16) Det er viktig at påstander om næringsmidler kan bli forstått av forbrukeren, og alle forbrukere bør beskyttes mot villedende påstander. Etter iverksettingen av rådsdirektiv 84/450/EØF av 10. september 1984 om villedende og sammenlignende reklame⁽¹⁾ har imidlertid De europeiske fellesskaps domstol i forbindelse med avgjørelser i saker som gjelder reklame, funnet det nødvendig å undersøke virkningen på en tenkt, typisk forbruker. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet, og for at de beskyttelsestiltakene som forordningen omfatter, faktisk skal kunne fungere, benyttes i denne forordning som utgangspunkt en alminnelig opplyst, rimelig oppmerksom og velunderrettet gjennomsnittsforbruker, idet det tas hensyn til sosiale, kulturelle og språklige forhold, i samsvar med Domstolens fortolkning, men forordningen inneholder også bestemmelser for å hindre utnyttelse av forbrukere med egenskaper som gjør dem særlig sårbar overfor villedende påstander. Dersom en påstand særlig rettes mot en bestemt forbrukergruppe, for eksempel barn, bør virkningen av den gjeldende påstanden vurderes ut fra hvordan den oppleves av en gjennomsnittlig representant for denne gruppen. Begrepet gjennomsnittsforbruker er ikke et statistisk begrep. Nasjonale domstoler og myndigheter bør etter eget skjønn, idet det tas hensyn til Domstolens rettspraksis, foreta en vurdering for å fastsette gjennomsnittsforbrukerens typiske reaksjon i et gitt tilfelle.
- 17) Det er først og fremst vitenskapelig dokumentasjon som bør tas i betraktning ved bruken av ernærings- og helsepåstander, og driftsansvarlige for næringsmiddelforetak som benytter påstandene, bør dokumentere dem. En påstand bør dokumenteres vitenskapelig, idet det tas hensyn til alle tilgjengelige vitenskapelige opplysninger og ved en avveining av bevisene.
- 18) En ernærings- eller helsepåstand bør ikke framsettes dersom den er uforenlig med allment anerkjente ernærings- og helsemessige prinsipper, eller dersom den oppmuntrer til eller tolererer overdrevet inntak av et næringsmiddel eller nedvurderer gode kostvaner.
- 19) På grunn av det positive bildet som næringsmidler med ernærings- og helsepåstander har, og den mulige innvirkningen slike næringsmidler kan ha på kostvaner og på det samlede inntaket av næringsstoffer, bør det være mulig for forbrukeren å vurdere deres samlede ernæringsmessige kvalitet. Angivelse av næringsinnhold bør derfor være obligatorisk og utførlig for alle næringsmidler som er forsynt med helsepåstander.
- 20) Alminnelige bestemmelser om angivelse av næringsinnhold finnes i rådsdirektiv 90/496/EØF av 24. september 1990 om deklarasjon av næringsinnhold i næringsmidler⁽²⁾. I henhold til nevnte direktiv er angivelse av næringsinnhold obligatorisk når en ernæringspåstand forekommer på merkingen, på pakningsutformingen eller i reklamen, med unntak av kollektive reklamekampanjer. I forbindelse med en ernæringspåstand om sukkerarter, mettede fettsyrer, kostfiber eller natrium, skal informasjonen som oppgis, bestå av informasjon i gruppe 2 som definert i artikkel 4 nr. 1 i direktiv 90/496/EØF. For å oppnå et høyt nivå for forbrukervern bør denne plikten til å skaffe informasjon som er nevnt i gruppe 2, få tilsvarende anvendelse i forbindelse med helsepåstander, unntatt ved kollektive reklamekampanjer.
- 21) Det bør også utarbeides en liste over tillatte ernæringspåstander og deres særlige vilkår for bruk på grunnlag av de vilkårene for bruk av slike påstander som er avtalt på nasjonalt eller internasjonalt plan og fastsatt i Fellesskapets regelverk. Alle påstander som anses å ha den samme betydningen for forbrukerne som en ernæringspåstand oppført på ovennevnte liste, bør omfattes av de samme vilkårene for bruk som angis der. Påstander i forbindelse med tilsetning av vitaminer og mineraler, som «med ...», «tilbakeført ...», «tilsatt ...» eller «anrikt med ...», bør for eksempel omfattes av de samme vilkårene som for påstanden «kilde til». Listen bør ajourføres regelmessig for å ta hensyn til den vitenskapelige og teknologiske utviklingen. For sammenlignende påstander er det dessuten nødvendig å angi tydelig for sluttforbrukeren hvilke produkter som sammenlignes med hverandre.
- 22) Vilråene for påstander som «laktosefri» eller «glutenfri», som retter seg mot en gruppe forbrukere med særlige lidelser, bør være behandlet i rådsdirektiv 89/398/EØF av 3. mai 1989 om tilnærming av medlemsstatens lovgivning om næringsmidler beregnet på spesielle ernæringsmessige behov⁽³⁾. I henhold til dette direktiv kan det for vanlige næringsmidler dessuten angis om de er egnet for disse forbrukergruppene, dersom de oppfyller vilkårene for en slik angivelse. Inntil vilkårene for slike angivelser er fastsatt på fellesskapsplan, kan medlemsstater opprettholde eller vedta relevante nasjonale tiltak.

⁽¹⁾ EFT L 250 av 19.9.1984, s. 17. Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/29/EF (EUT L 149 av 11.6.2005, s. 22).

⁽²⁾ EFT L 276 av 6.10.1990, s. 40. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 2003/120/EF (EUT L 333 av 20.12.2003, s. 51).

⁽³⁾ EFT L 186 av 30.6.1989, s. 27. Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 av 31.10.2003, s. 1).

- 23) Helsepåstander bør bare godkjennes for bruk i Fellesskapet etter en vitenskapelig vurdering på høyest mulig nivå. For å sikre en harmonisert vitenskapelig vurdering av disse påstandene bør Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet utføre vurderingen. Søkeren bør på anmodning få adgang til sin saksmappe for å kontrollere den aktuelle sakens status.
- 24) Det finnes mange andre faktorer enn de rent kostholdsmessige som kan påvirke psykologiske og atferdsmessige funksjoner. Det er derfor svært komplisert å informere om disse funksjonene, og det er vanskelig å formidle et fullstendig, sannferdig og meningsfylt budskap i en kort påstand som skal benyttes i merkingen av og reklamen for næringsmidler. Det er derfor hensiktsmessig å kreve vitenskapelig dokumentasjon ved bruk av påstander knyttet til psykologiske og atferdsmessige virkninger.
- 25) I lys av kommisjonsdirektiv 96/8/EF av 26. februar 1996 om næringsmiddel til bruk i kalorifattige diettar med sikte på vekttap⁽¹⁾, som forbyr at det i merking og presentasjon av samt reklame for produkter som omfattes av nevnte direktiv, angis hvor raskt eller hvor mye man kan gå ned i vekt ved bruk av disse produktene, anses det for hensiktsmessig å utvide denne begrensningen til å omfatte alle næringsmidler.
- 26) Andre helsepåstander enn dem som viser til redusert sykdomsrisiko og barns utvikling og helse, og som bygger på allment anerkjente vitenskapelige bevis, bør gjennomgå en annen type vurdering og godkjenning. Det er derfor nødvendig å vedta en fellesskapsliste over slike tillatte påstander etter samråd med Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet. Med henblikk på å oppmuntre til nyskaping bør dessuten de helsepåstandene som bygger på utviklede vitenskapelige bevis, gjennomgå en framskyndet framgangsmåte for godkjenning.
- 27) For å holde tritt med den vitenskapelige og teknologiske utvikling bør ovennevnte liste revideres raskt ved behov. For å forenkle og framskynde framgangsmåten bør revideringen ta form av gjennomføringstiltak av teknisk art, og ansvaret for å vedta dem bør overlates til Kommisjonen.
- 28) Kostholdet er én av mange faktorer som kan utløse visse sykdommer hos mennesker. Andre faktorer som alder, genetisk disponering, graden av fysisk aktivitet, forbruk av tobakk og andre rusmidler, miljøeksponering og stress kan alle utløse sykdommer hos mennesker. Det bør derfor gjelde særlige merkingskrav for påstander om redusert sykdomsrisiko.
- 29) For å sikre at helsepåstandene er sannferdige, tydelige, pålitelige og nyttige for forbrukerens valg av et sunt kosthold, bør det tas hensyn til formuleringen og presentasjonen av helsepåstandene i uttalelsen til Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet og i de påfølgende framgangsmåtene.
- 30) I noen tilfeller kan ikke en vitenskapelig risikovurdering alene gi alle de opplysningene som en avgjørelse om risikohåndtering bør bygges på. Det bør derfor tas hensyn til andre berettigede faktorer som er relevante for det aktuelle tilfellet.
- 31) Av klarhetshensyn og for å unngå gjentatte søknader om påstander som allerede er vurdert, bør Kommisjonen opprette og ajourføre et offentlig register som inneholder listene over slike påstander.
- 32) For å oppmuntre til forskning og utvikling innen den landbruksbaserte næringsmiddelindustrien er det hensiktsmessig å beskytte de investeringene som nyskaperne har gjort i forbindelse med innsamling av opplysninger og data til støtte for en søknad i henhold til denne forordning. Beskyttelsen bør imidlertid begrenses til et bestemt tidsrom for å unngå unødvendige gjentakelser av undersøkelser og forsøk, og for å tilrettelegge for bruken av påstander for små og mellomstore bedrifter (SMB) som sjelden har økonomisk evne til å drive forskningsvirksomhet.
- 33) SMB-er representerer en vesentlig merverdi for den europeiske næringsmiddelindustrien når det gjelder kvalitet og bevaring av forskjellige kostvaner. For å lette gjennomføringen av denne forordning bør Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet i god tid stille hensiktsmessig teknisk rådgivning og hensiktsmessige verktøy til rådighet, særlig for SMB-er.
- 34) Ettersom næringsmidler som er forsynt med påstander, er av en særlig art, bør kontrollorganene ha flere midler til rådighet enn normalt, slik at det blir lettere å føre effektiv kontroll med produktene.
- 35) Det er nødvendig med tilstrekkelige overgangstiltak for at driftsansvarlige for næringsmiddelforetak skal kunne tilpasse seg kravene i denne forordning.
- 36) Ettersom målet for denne forordning, som er å sikre at det indre marked fungerer tilfredsstillende når det gjelder ernærings- og helsepåstander og samtidig sikre et høyt nivå for forbrukervern, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet vedta tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel, går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet.

⁽¹⁾ EFT L 55 av 6.3.1996, s. 22.

37) De tiltak som er nødvendige for gjennomføringen av denne forordning, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er gitt Kommisjonen⁽¹⁾ —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

KAPITTEL I

FORMÅL, VIRKEOMRÅDE OG DEFINISJONER

Artikkel 1

Formål og virkeområde

1. Ved denne forordning harmoniseres medlemsstatenes lover eller forskrifter om ernærings- og helsepåstander med det formål å sikre at det indre marked fungerer tilfredsstillende, samtidig som det sikres et høyt nivå for forbrukervern.

2. Denne forordning får anvendelse på ernærings- og helsepåstander i kommersiell kommunikasjon, uansett om disse finnes på merkingen, pakningsutformingen eller i reklamen for næringsmidler som skal leveres som dette til sluttforbrukeren.

For næringsmidler som ikke er ferdigpakket (herunder ferske produkter som frukt, grønnsaker eller brød), som tilbys for salg til sluttforbrukere eller storhusholdninger, og næringsmidler som pakkes på salgsstedet på kjøperens anmodning, eller som er ferdigpakket med sikte på umiddelbart salg, får artikkel 7 og artikkel 10 nr. 2 bokstav a) og b) ikke anvendelse. Nasjonale bestemmelser kan anvendes inntil det vedtas fellesskapstiltak etter framgangsmåten nevnt i artikkel 25 nr. 2.

Denne forordning får også anvendelse på næringsmidler som er beregnet på levering til restauranter, sykehus, skoler, kantiner og lignende storhusholdninger.

3. Et varemerke, en handelsbetegnelse eller et fantasinavn som finnes på merkingen, pakningsutformingen eller i reklamen for et næringsmiddel, og som kan oppfattes som en ernærings- eller helsepåstand, kan benyttes uten å gjennomgå framgangsmåten for godkjenning som fastsatt i denne forordning, forutsatt at merkingen, pakningsutformingen eller reklamen også inneholder en beslektet ernærings- eller helsepåstand som er i samsvar med bestemmelsene i denne forordning.

4. For generiske beskrivelser (betegnelser) som tradisjonelt er brukt til å angi en egenskap ved en gruppe næringsmidler eller drikker, og som antyder en virkning for menneskers helse, kan det etter framgangsmåten nevnt i artikkel 25 nr. 2 vedtas et unntak fra nr. 3 etter søknad fra de berørte driftsansvarlige for næringsmiddelforetak. Søknaden skal sendes til vedkommende nasjonale myndighet i medlemsstaten, som omgående

skal videresende den til Kommisjonen. Kommisjonen skal vedta og offentliggjøre de reglene som driftsansvarlige for næringsmiddelforetak skal overholde i forbindelse med slike søknader, for å sikre at søknadene behandles på en måte som gir innsyn, og innen rimelig tid.

5. Denne forordning får anvendelse med forbehold for følgende fellesskapsbestemmelser:

- direktiv 89/398/EØF og vedtatte direktiver om næringsmidler for spesielle ernæringsmessige behov,
- rådsdirektiv 80/777/EØF av 15. juli 1980 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om utnyttelse og markedsføring av naturlig mineralvann⁽²⁾,
- rådsdirektiv 98/83/EF av 3. november 1998 om drikkevannets kvalitet⁽³⁾,
- direktiv 2002/46/EF.

Artikkel 2

Definisjoner

1. I denne forordning menes med:

- «næringsmidler», «driftsansvarlig for næringsmiddelforetak», «bringe i omsetning» og «sluttforbruker» definisjonene i artikkel 2 og 3 nr. 3, 8 og 18 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002 av 28. januar 2002 om fastsettelse av allmenne prinsipper og krav i næringsmiddelregelverket, om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet og om fastsettelse av framgangsmåter i forbindelse med næringsmiddeltrygghet⁽⁴⁾,
- «kosttilskudd» definisjonen i direktiv 2002/46/EF,
- «angivelse av næringsinnhold», «protein», «karbohydrat», «sukkerarter», «fett», «mettede fettsyrer», «en-umettede fettsyrer», «flerumettede fettsyrer» og «kostfiber» definisjonene i direktiv 90/496/EØF,
- «merking» definisjonen i artikkel 1 nr. 3 bokstav a) i direktiv 2000/13/EF.

2. Videre menes i denne forordning med:

- «påstand» ethvert budskap eller enhver framstilling som ikke er obligatorisk i henhold til Fellesskapets regelverk eller nasjonal lovgivning, herunder bilder, grafikk eller symboler uansett form, som angir, antyder eller gir inntrykk av at næringsmiddelet har særlige egenskaper,

⁽²⁾ EFT L 229 av 30.8.1980, s. 1. Direktivet sist endret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

⁽³⁾ EFT L 330 av 5.12.1998, s. 32. Direktivet endret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

⁽⁴⁾ EFT L 31 av 1.2.2002, s. 1. Forordningen sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 575/2006 (EUT L 100 av 8.4.2006, s. 3).

⁽¹⁾ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

- 2) «næringsstoff» protein, karbohydrat, fett, kostfiber, natrium, vitaminer og mineraler oppført i vedlegget til direktiv 90/496/EØF, samt stoffer som tilhører eller er bestanddeler i én av disse gruppene,
- 3) «annet stoff» et stoff som ikke er et næringsstoff, og som har en ernæringsmessig eller fysiologisk effekt,
- 4) «ernæringspåstand» enhver påstand som angir, antyder eller gir inntrykk av at et næringsmiddel har særlige gunstige ernæringsmessige egenskaper som skyldes
- den energi (kaloriinnhold) det
    - tilfører,
    - tilfører i redusert eller økt mengde, eller
    - ikke tilfører, og/eller
  - de næringsstoffene eller de andre stoffene som det
    - inneholder,
    - inneholder i redusert eller økt forhold, eller
    - ikke inneholder,
- 5) «helsepåstand» enhver påstand som angir, antyder eller gir inntrykk av at det er en sammenheng mellom en næringsmiddelgruppe, et næringsmiddel eller én av dets bestanddeler og helse,
- 6) «påstand om redusert sykdomsrisiko» enhver helsepåstand som angir, antyder eller gir inntrykk av at inntak av en næringsmiddelgruppe, et næringsmiddel eller én av dets bestanddeler, i betydelig grad reduserer en risikofaktor for utvikling av sykdom hos mennesker,
- 7) «Myndigheten» Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet, opprettet ved forordning (EF) nr. 178/2002.

KAPITTEL II

ALLMENNE PRINSIPPER

Artikkel 3

Allmenne prinsipper for alle påstander

Ernærings- og helsepåstander kan bare benyttes på merkingen, pakningsutformingen eller i reklamen for næringsmidler som bringes i omsetning i Fellesskapet, dersom de er i samsvar med bestemmelsene i denne forordning.

Med forbehold for direktiv 2000/13/EF og 84/450/EØF skal ernærings- og helsepåstandene ikke

- være uriktige, tvetydige eller villedende,
- reise tvil om andre næringsmidlers trygghet og/eller ernæringsmessige tilstrekkelighet,
- oppmuntre til eller overse overforbruk av et næringsmiddel,

- angi, antyde eller gi inntrykk av at et balansert og variert kosthold generelt ikke kan gi tilstrekkelige mengder næringsstoffer. Unntak for næringsstoffer som ikke kan fås i tilstrekkelige mengder gjennom et balansert og variert kosthold, herunder vilkårene for bruken av dem, kan vedtas etter framgangsmåten nevnt i artikkel 25 nr. 2, idet det tas hensyn til de særlige vilkårene som gjelder i medlemsstatene,
- vise til forandringer i kroppsfunksjoner som kan gi opphav til eller utnytte frykt hos forbrukeren, enten i teksten eller gjennom bilder, grafikk eller symboler.

Artikkel 4

Vilkårene for bruk av ernærings- og helsepåstander

1. Senest 19. januar 2009 skal Kommisjonen etter framgangsmåten nevnt i artikkel 25 nr. 2 fastsette særlige ernæringsprofiler, herunder unntak, som næringsmidler eller visse næringsmiddelgrupper skal overholde for å være forsynt med ernærings- og helsepåstander, samt vilkårene ved bruk av ernærings- og helsepåstander om næringsmidler eller næringsmiddelgrupper med hensyn til ernæringsprofilene.

Ernæringsprofilene for næringsmidler og/eller visse næringsmiddelgrupper skal fastsettes idet det særlig tas hensyn til

- mengdene av visse næringsstoffer og andre stoffer i næringsmiddelet som fett, mettede fettsyrer, transfettsyrer, sukkerarter og salt/natrium,
- næringsmiddelets (eller næringsmiddelgruppenes) rolle og betydning for og bidrag til kostholdet for befolkningen generelt, eller dersom det er relevant, for visse risikogrupper, herunder barn,
- den samlede ernæringsmessige sammensetningen av næringsmiddelet og forekomsten av næringsstoffer som er vitenskapelig anerkjent å ha en helsevirkning.

Ernæringsprofilene skal bygge på vitenskapelig kunnskap om kosthold og ernæring, og deres sammenheng med helse.

Ved fastsettelse av ernæringsprofilene skal Kommisjonen anmode Myndigheten om innen tolv måneder å gi relevante vitenskapelige råd, særlig med hensyn til

- om profilene bør fastsettes for næringsmidler generelt og/eller næringsmiddelgrupper,
- valget av og avveiningen mellom næringsstoffer som skal tas i betraktning,
- valget av referansemengde/-grunnlag for profilene,

- iv) framgangsmåten for beregning av profilene, og
- v) gjennomførbarhet og prøving av et foreslått system.

Ved fastsettelse av ernæringsprofilene skal Kommisjonen rådspørre berørte parter, særlig driftsansvarlige for næringsmiddelforetak samt forbrukergrupper.

Ernæringsprofilene og deres vilkår for bruk skal ajourføres for å ta hensyn til den vitenskapelige utviklingen på området, etter framgangsmåten nevnt i artikkel 25 nr. 2, og etter samråd med berørte parter, særlig driftsansvarlige for næringsmiddelforetak samt forbrukergrupper.

2. Som unntak fra nr. 1 skal ernæringspåstander

- a) om reduksjon av fett, mettede fettsyrer, transfettsyrer, sukkerarter og salt/natrium være tillatt uten henvisning til en profil for det eller de bestemte næringsstoffene som påstanden gjelder, forutsatt at de oppfyller vilkårene fastsatt i denne forordning,
- b) være tillatt selv om et enkelt næringsstoff overskrider ernæringsprofilen, forutsatt at opplysninger er angitt om det bestemte næringsstoffet i nærheten av, på samme side og like iøynefallende som påstanden. Opplysningen skal formuleres slik: «Høyt innhold av [...(*)]».

3. For drikker som inneholder mer enn 1,2 volumprosent alkohol, skal det ikke brukes helsepåstander.

For drikker som inneholder mer enn 1,2 volumprosent alkohol, skal det bare brukes ernæringspåstander som viser til et lavt alkoholinhold eller et redusert alkohol- eller energiinnhold.

4. Dersom det ikke finnes særlige fellesskapsbestemmelser om ernæringspåstander som viser til et lavt alkoholinhold, eller et redusert innhold eller fravær av alkohol eller energi i drikker som vanligvis inneholder alkohol, kan relevante nasjonale regler få anvendelse i samsvar med traktatens bestemmelser.

5. Andre næringsmidler eller næringsmiddelgrupper enn dem som er nevnt i nr. 3, for hvilke ernærings- eller helsepåstander skal begrenses eller forbys, kan fastsettes etter framgangsmåten nevnt i artikkel 25 nr. 2 og i lys av vitenskapelige data.

Artikkel 5

Allmenne vilkår

1. Bruk av ernærings- og helsepåstander er bare tillatt dersom følgende vilkår er oppfylt:

(*) Navnet på næringsmiddelet som overskrider ernæringsprofilen.

- a) Forekomsten, fraværet eller det reduserte innholdet i et næringsmiddel eller en næringsmiddelgruppe av et næringsstoff eller et annet stoff som påstanden gjelder, har vist seg å ha en gunstig ernæringsmessig eller fysiologisk effekt som er dokumentert gjennom allment anerkjente vitenskapelige bevis.
- b) Det næringsstoffet eller det andre stoffet som påstanden gjelder,
  - i) forekommer i sluttproduktet i en betydelig mengde som definert i Fellesskapets regelverk, eller når slike regler ikke finnes, i en mengde som vil frambringe den påståtte ernæringsmessige eller fysiologiske effekten, dokumentert gjennom allment anerkjente vitenskapelige bevis, eller
  - ii) forekommer ikke eller forekommer i en redusert mengde som vil frambringe den påståtte ernæringsmessige eller fysiologiske effekten, dokumentert gjennom allment anerkjente vitenskapelige bevis.
- c) Når det er relevant, det næringsstoffet eller det andre stoffet som påstanden gjelder, foreligger i en form som kroppen kan utnytte.
- d) Den mengden av produktet som med rimelighet kan antas å bli inntatt, gir en betydelig mengde av det næringsstoffet eller det andre stoffet som påstanden gjelder, som definert i Fellesskapets regelverk eller når slike regler ikke finnes, en betydelig mengde som vil frambringe den påståtte ernæringsmessige eller fysiologiske effekten, som er dokumentert gjennom allment anerkjente vitenskapelige bevis.
- e) De særlige vilkårene i kapittel III eller IV, etter hva som er relevant, er oppfylt.

2. Bruk av ernærings- og helsepåstander skal bare være tillatt dersom gjennomsnittsforbrukeren kan forventes å forstå de gunstige virkningene slik de uttrykkes i påstanden.

3. Ernærings- og helsepåstander skal gjelde næringsmidler som er konsumferdige i henhold til produsentens anvisninger.

Artikkel 6

Vitenskapelig dokumentasjon for påstander

- 1. Ernærings- og helsepåstander skal bygge på og være dokumentert gjennom allment anerkjente vitenskapelige bevis.
- 2. En driftsansvarlig for næringsmiddelforetak som framsetter en ernærings- eller helsepåstand, skal underbygge bruken av påstanden.
- 3. Vedkommende myndigheter i medlemsstatene kan kreve at en driftsansvarlig for et næringsmiddelforetak eller en person som bringer et produkt i omsetning, framlegger all relevant dokumentasjon og alle relevante data som bekrefter at bestemmelsene i denne forordning overholdes.

*Artikkel 7***Opplysninger om næringsinnhold**

Plikten til og de nærmere reglene for å gi opplysninger i samsvar med direktiv 90/496/EØF i forbindelse med en ernæringspåstand, får tilsvarende anvendelse i forbindelse med en helsepåstand, unntatt ved kollektive reklamekampanjer. Opplysningene som skal gis, skal imidlertid bestå av opplysninger i gruppe 2 som definert i artikkel 4 nr. 1 i direktiv 90/496/EØF.

Dessuten skal mengden av det eller de stoffene som ernærings- eller helsepåstanden gjelder, og som ikke framgår av angivelsen av næringsinnhold, angis i samme synsfelt som opplysningene om næringsinnhold, og uttrykkes i samsvar med artikkel 6 i direktiv 90/496/EØF.

For kosttilskudd skal opplysningene om næringsinnhold gis i samsvar med artikkel 8 i direktiv 2002/46/EF.

KAPITTEL III

ERNÆRINGSPÅSTANDER*Artikkel 8***Særlige vilkår**

1. Det er bare tillatt å framsette ernæringspåstander dersom de er oppført i vedlegget og er i samsvar med vilkårene fastsatt i denne forordning.

2. Endringer av vedlegget skal vedtas etter framgangsmåten nevnt i artikkel 25 nr. 2 og, når det er relevant, etter samråd med Myndigheten. Kommisjonen skal, når det er relevant, trekke inn berørte parter, særlig driftsansvarlige for næringsmiddelforetak samt forbrukergrupper, for å vurdere hvordan de aktuelle påstandene oppfattes og forstås.

*Artikkel 9***Sammenlignende påstander**

1. Med forbehold for direktiv 84/450/EØF kan en sammenligning bare foretas mellom næringsmidler i samme gruppe, idet det tas hensyn til et utvalg av næringsmidler som tilhører samme gruppe. Forskjellen i mengden av et næringsstoff og/eller energiinnholdet skal angis, og sammenligningen skal gjelde samme mengde av næringsmiddelet.

2. Sammenlignende ernæringspåstander skal sammenligne sammensetningen av det aktuelle næringsmiddelet med et utvalg næringsmidler i samme gruppe, som ikke har en sammensetning som gjør at de kan forsynes med en påstand, herunder næringsmidler av andre varemerker.

KAPITTEL IV

HELSEPÅSTANDER*Artikkel 10***Særlige vilkår**

1. Helsepåstander er forbudt med mindre de oppfyller de allmenne kravene i kapittel II og de særlige kravene i dette kapittel, og dersom de er godkjent i samsvar med denne forordning og oppført på listene over godkjente påstander som fastsatt i artikkel 13 og 14.

2. Det er bare tillatt å framsette helsepåstander dersom følgende opplysninger framgår av merkingen, eller dersom det ikke finnes en slik merking, av pakningsutformingen og reklamen:

- en angivelse om betydningen av et variert og balansert kosthold og en sunn livsstil,
- den mengden næringsmiddel og det forbruksmønsteret som kreves for å oppnå den påståtte gunstige virkningen,
- når det er relevant, en angivelse rettet mot personer som bør unngå å innta næringsmiddelet, og
- en hensiktsmessig advarsel mot produkter som kan utgjøre en helserisiko dersom de inntas i for store mengder.

3. Henvisninger til allmenne, ikke-spesifikke gunstige virkninger som næringsstoffet eller næringsmiddelet har på allmenn helse og velferd, kan bare benyttes dersom de følges av en spesifikk helsepåstand som er oppført på listene som fastsatt i artikkel 13 eller 14.

4. Når det er relevant, skal det vedtas retningslinjer for gjennomføringen av denne artikkel etter framgangsmåten nevnt i artikkel 25 nr. 2 og om nødvendig i samråd med berørte parter, særlig driftsansvarlige for næringsmiddelforetak samt forbrukergrupper.

*Artikkel 11***Nasjonale organisasjoner for yrkesutøvere innenfor medisin, ernæring eller kosthold samt veldedige organisasjoner på helseområdet**

Dersom det ikke finnes særlige fellesskapsbestemmelser om anbefalinger eller godkjenninger fra nasjonale organisasjoner for yrkesutøvere innenfor medisin, ernæring eller kosthold samt veldedige organisasjoner på helseområdet, kan relevante nasjonale regler få anvendelse i samsvar med traktatens bestemmelser.

*Artikkel 12***Begrensninger i bruken av visse helsepåstander**

Følgende helsepåstander er ikke tillatt:

- påstander som antyder at helsen kan påvirkes negativt dersom man ikke inntar næringsmiddelet,
- påstander som viser til hvor raskt eller hvor mye man kan gå ned i vekt,
- påstander som viser til anbefalinger fra bestemte leger eller helsepersonell og andre organisasjoner som ikke er nevnt i artikkel 11.

*Artikkel 13***Andre helsepåstander enn dem som viser til redusert sykdomsrisiko og barns utvikling og helse**

1. Helsepåstander som beskriver eller viser til
  - a) betydningen et næringsstoff eller et annet stoff har for kroppens vekst, utvikling og funksjoner, eller
  - b) psykologiske og atferdsmessige funksjoner, eller
  - c) med forbehold for direktiv 96/8/EF, slanking, vektkontroll, nedsatt sultfølelse eller økt metthetsfølelse eller reduksjon av energiinholdet i kostholdet,

og som er angitt i listen som fastsatt i nr. 3, kan framsettes uten å gjennomgå framgangsmåtene fastsatt i artikkel 15-19, dersom de

- i) bygger på allment anerkjente vitenskapelige bevis, og
- ii) forstås fullt ut av en gjennomsnittsforbruker.

2. Medlemsstatene skal innen 31. januar 2008 framlegge listene med påstandene nevnt i nr. 1 for Kommisjonen, sammen med vilkårene som gjelder for dem, og henvisninger til relevant vitenskapelig dokumentasjon.

3. Etter samråd med Myndigheten skal Kommisjonen innen 31. januar 2010, etter framgangsmåten nevnt i artikkel 25 nr. 2, vedta en fellesskapsliste med tillatte påstander som nevnt i nr. 1, og alle nødvendige vilkår for bruken av påstandene.

4. Alle endringer i listen nevnt i nr. 3, som bygger på allment anerkjente vitenskapelige bevis, skal vedtas etter framgangsmåten nevnt i artikkel 25 nr. 2 etter samråd med Myndigheten, enten på Kommisjonens initiativ eller etter anmodning fra en medlemsstat.

5. Alle tilføyelser til listen over påstander nevnt i nr. 3 som bygger på nyutviklede vitenskapelige bevis og/eller inneholder en anmodning om sikring av data som er underlagt eiendomsrett, skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 18, med unntak for påstander om barns utvikling og helse, som skal godkjennes etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 15, 16, 17 og 19.

*Artikkel 14***Påstander om redusert sykdomsrisiko og om barns utvikling og helse**

1. Uten hensyn til bestemmelsene i artikkel 2 nr. 1 bokstav b) i direktiv 2000/13/EF kan det framsettes påstander om redusert sykdomsrisiko og om barns utvikling og helse dersom de er godkjent etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 15, 16, 17 og 19 i denne forordning, med henblikk på oppføring på en

fellesskapsliste over slike tillatte påstander sammen med alle nødvendige vilkår for bruk av påstandene.

2. I tillegg til de allmenne kravene fastsatt i denne forordning og de særlige kravene i nr. 1 skal merkingen, eller dersom det ikke finnes noen merking, pakningsutformingen eller reklamen, ved påstander om redusert sykdomsrisiko, også inneholde en angivelse av at den sykdommen påstanden gjelder, kan ha mange risikofaktorer, og at en endring av en av disse risikofaktorene kan, men ikke nødvendigvis vil, ha en gunstig virkning.

*Artikkel 15***Søknad om godkjenning**

1. Når det vises til denne artikkel, skal en søknad om godkjenning innleveres i samsvar med følgende numre.

2. Søknaden skal sendes til vedkommende nasjonale myndighet i medlemsstaten.

a) Vedkommende nasjonale myndighet skal

i) skriftlig bekrefte at søknaden er mottatt innen 14 dager fra mottakelsen. I bekreftelsen skal det opplyses om når søknaden ble mottatt,

ii) snarest underrette Myndigheten, og

iii) stille søknaden og eventuelle utfyllende opplysninger den har mottatt fra søkeren, til rådighet for Myndigheten.

b) Myndigheten skal

i) straks underrette de øvrige medlemsstatene og Kommisjonen om søknaden, og stille søknaden og eventuelle utfyllende opplysninger den har mottatt fra søkeren, til rådighet for dem,

ii) stille et sammendrag av søknaden som nevnt i nr. 3 bokstav g), til rådighet for offentligheten.

3. Søknaden skal inneholde følgende:

a) søkerens navn og adresse,

b) det næringsstoffet eller det andre stoffet, eller det næringsmiddelet eller den næringsmiddelgruppen, som helsepåstanden gjelder, og de særlige egenskapene det dreier seg om,

c) en kopi av de undersøkelsene, herunder uavhengige, fagfellevurderte undersøkelser når slike finnes, som er utført om helsepåstanden, samt all annen tilgjengelig dokumentasjon som kan påvise at helsepåstanden oppfyller kriteriene fastsatt i denne forordning,

d) når det er aktuelt, en angivelse av hvilke opplysninger som anses å være underlagt eiendomsrett, sammen med en kontrollerbar begrunnelse,

- e) en kopi av andre vitenskapelige undersøkelser som er relevante for helsepåstanden,
- f) et forslag til formulering av helsepåstanden som søknaden om godkjenning gjelder, herunder eventuelle særlige vilkår for bruk) et sammendrag av søknaden.
4. Etter samråd med Myndigheten skal Kommisjonen etter framgangsmåten nevnt i artikkel 25 nr. 2 opprette gjennomføringsregler for denne artikkel, herunder regler for utarbeiding og framlegging av søknaden.
5. Kommisjonen skal i nært samarbeid med Myndigheten stille hensiktsmessig teknisk rådgivning og hensiktsmessige verktøy til rådighet for å bistå driftsansvarlige for næringsmiddelforetak, særlig små og mellomstore bedrifter, med å utarbeide og framlegge søknader for vitenskapelig vurdering.

Artikkel 16

Myndighetens uttalelse

1. Myndigheten skal avgi sin uttalelse innen fem måneder fra den dagen en gyldig søknad ble mottatt. Dersom Myndigheten ønsker utfyllende opplysninger fra søkeren i henhold til nr. 2, skal denne fristen forlenges med inntil to måneder etter den dagen de ønskede opplysningene fra søkeren ble mottatt.
2. Myndigheten eller en vedkommende nasjonal myndighet som handler gjennom Myndigheten, kan om nødvendig anmode søkeren om å gi utfyllende opplysninger til søknaden innen en fastsatt tidsfrist.
3. For å utarbeide sin uttalelse skal Myndigheten kontrollere følgende:
  - a) at helsepåstanden er dokumentert gjennom vitenskapelige bevis,
  - b) at formuleringen av helsepåstanden oppfyller kriteriene fastsatt i denne forordning.
4. Dersom uttalelsen er positiv til en godkjenning av helsepåstanden, skal den inneholde følgende opplysninger:
  - a) søkerens navn og adresse,
  - b) det næringsstoffet eller det andre stoffet, eller det næringsmiddelet eller den næringsmiddelgruppen, som påstanden gjelder, og de særlige egenskapene det dreier seg om,
  - c) et forslag til formulering av helsepåstanden, herunder eventuelle særlige vilkår for bruk,
  - d) når det er relevant, vilkår eller begrensninger for bruk av næringsmiddelet og/eller en tilleggsangivelse eller -advarsel som bør ledsage helsepåstanden på etiketten og i reklamen.
5. Myndigheten skal framlegge sin uttalelse for Kommisjonen, medlemsstatene og søkeren, sammen med en rapport som beskriver dens vurdering av helsepåstanden og

gir en begrunnelse for uttalelsen, samt de opplysningene som uttalelsen bygger på.

6. Myndigheten skal i samsvar med artikkel 38 nr. 1 i forordning (EF) nr. 178/2002 offentliggjøre sin uttalelse.

Søkeren eller enhver annen person kan framsette kommentarer til Kommisjonen innen 30 dager fra offentliggjøringen.

Artikkel 17

Fellesskapsgodkjenning

1. Innen to måneder etter mottak av Myndighetens uttalelse skal Kommisjonen framlegge for den komiteen som er omhandlet i artikkel 23 nr. 2, et utkast til vedtak om listene over tillatte helsepåstander, idet det tas hensyn til Myndighetens uttalelse, relevante bestemmelser i Fellesskapets regelverk og andre berettigede faktorer som er relevante for det aktuelle tilfellet. Dersom utkastet til vedtak ikke er i samsvar med Myndighetens uttalelse, skal Kommisjonen gi en forklaring på årsakene til forskjellene.
2. Ethvert utkast til vedtak om å endre listene over tillatte helsepåstander, skal inneholde opplysningene nevnt i artikkel 16 nr. 4.
3. Et endelig vedtak om søknaden skal gjøres etter framgangsmåten nevnt i artikkel 25 nr. 2.
4. Kommisjonen skal omgående underrette søkeren om vedtaket som er gjort, og offentliggjøre nærmere opplysninger om vedtaket i *Den europeiske unions tidende*.
5. Helsepåstandene oppført på listene fastsatt i artikkel 13 og 14 kan brukes av enhver driftsansvarlig for næringsmiddelforetak i samsvar med vilkårene som gjelder for dem, dersom bruken ikke er begrenset i samsvar med bestemmelsene i artikkel 21.
6. Tildelingen av en godkjenning skal ikke begrense det allmenne sivilrettslige og strafferettslige ansvaret som en driftsansvarlig for et næringsmiddelforetak har når det gjelder det aktuelle næringsmiddelet.

Artikkel 18

Påstander nevnt i artikkel 13 nr. 5

1. En driftsansvarlig for et næringsmiddelforetak som har til hensikt å bruke en helsepåstand som ikke er oppført på listen fastsatt i artikkel 13 nr. 3, kan søke om at påstanden føres opp på denne listen.
2. En slik søknad om oppføring skal innleveres til vedkommende nasjonale myndighet i medlemsstaten, som innen 14 dager etter at søknaden er mottatt, skal sende en skriftlig bekreftelse på dette. I bekreftelsen skal det opplyses om når søknaden ble mottatt. Søknaden skal inneholde opplysningene nevnt i artikkel 15 nr. 3 samt begrunnelsen for søknaden.

3. Den gyldige søknaden som er i samsvar med rådgivningen nevnt i artikkel 15 nr. 5, og alle opplysninger som gis av søkeren, skal omgående sendes til Myndigheten for en vitenskapelig vurdering samt til Kommisjonen og medlemsstatene til orientering. Myndigheten skal avgi sin uttalelse innen fem måneder fra den dagen søknaden ble mottatt. Denne tidsfristen kan forlenges med inntil én måned dersom Myndigheten finner det nødvendig å be om ytterligere opplysninger fra søkeren. I så fall skal søkeren framlegge de ønskede opplysningene innen 15 dager etter at Myndighetens anmodning ble mottatt.

Framgangsmåten fastsatt i artikkel 16 nr. 3 bokstav a) og b) og i artikkel 5 og 6 får tilsvarende anvendelse.

4. Dersom Myndigheten etter den vitenskapelige rådgivningen avgir en uttalelse til støtte for oppføring av påstanden på listen som fastsatt i artikkel 13 nr. 3, skal Kommisjonen treffe en beslutning om søknaden, idet det tas hensyn til Myndighetens uttalelse, relevante bestemmelser i Fellesskapets regelverk og andre berettigede faktorer som er relevante for den aktuelle saken, etter samråd med medlemsstatene og innen to måneder etter mottak av Myndighetens uttalelse.

Dersom Myndigheten avgir en uttalelse som ikke støtter oppføringen av påstanden på denne listen, skal det treffes en beslutning om søknaden etter framgangsmåten nevnt i artikkel 25 nr. 2.

Artikkel 19

Endring, midlertidig oppheving og tilbakekalling av godkjenning

1. Søkeren/brukeren av en påstand som er oppført på en av listene fastsatt i artikkel 13 og 14, kan søke om en endring av den relevante listen. Framgangsmåtene fastsatt i artikkel 15-18 får tilsvarende anvendelse.

2. På eget initiativ eller etter anmodning fra en medlemsstat eller fra Kommisjonen skal Myndigheten avgi en uttalelse om hvorvidt en helsepåstand oppført på en av listene fastsatt i artikkel 13 og 14, fortsatt oppfyller vilkårene fastsatt i denne forordning.

Myndigheten skal omgående oversende uttalelsen til Kommisjonen, medlemsstatene og når det er relevant, til den opprinnelige søkeren av den aktuelle påstanden. Myndigheten skal i samsvar med artikkel 38 nr. 1 i forordning (EF) nr. 178/2002 offentliggjøre sin uttalelse.

Søkeren/brukeren eller enhver annen person kan framsette kommentarer til Kommisjonen innen 30 dager fra offentliggjøringen.

Kommisjonen skal snarest mulig behandle Myndighetens uttalelse og eventuelle innsendte kommentarer. Når det er aktuelt, skal godkjenningen endres, oppheves midlertidig eller tilbakekalles etter framgangsmåtene fastsatt i artikkel 17 og 18.

KAPITTEL V

ALMINNELIGE BESTEMMELSER OG SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel 20

Fellesskapsregister

1. Kommisjonen skal opprette og opprettholde et fellesskapsregister over ernærings- og helsepåstander om næringsmidler, heretter kalt «registeret».
2. Registeret skal inneholde følgende:
  - a) ernæringspåstandene og vilkårene som gjelder for dem, som fastsatt i vedlegget,
  - b) de begrensningene som er vedtatt i samsvar med artikkel 4 nr. 5,
  - c) de godkjente helsepåstandene og vilkårene som gjelder for dem, som fastsatt i artikkel 13 nr. 3 og 5, artikkel 14 nr. 1, artikkel 19 nr. 2, artikkel 21, artikkel 24 nr. 2 og artikkel 28 nr. 6 samt de nasjonale tiltakene nevnt i artikkel 23 nr. 3,
  - d) en liste over helsepåstander som er avslått, og årsakene til at de ble avslått.

Helsepåstander som er godkjent på grunnlag av data som er underlagt eiendomsrett, skal føres opp i et eget vedlegg til registeret sammen med følgende opplysninger:

- 1) datoen for Kommisjonens godkjenning av helsepåstanden samt navnet på den opprinnelige søkeren som fikk tildelt godkjenningen,
  - 2) bekreftelse på at Kommisjonen har godkjent helsepåstanden på grunnlag av data som er underlagt eiendomsrett,
  - 3) bekreftelse på at bruken av helsepåstanden er begrenset, med mindre en etterfølgende søker får godkjent påstanden uten henvisning til dataene som er underlagt eiendomsrett, fra den opprinnelige søkeren,
3. Registeret skal være tilgjengelig for offentligheten.

Artikkel 21

Datasikring

1. Vitenskapelige data og andre opplysninger i søknaden som kreves i henhold til artikkel 15 nr. 3, kan i et tidsrom på fem år etter godkjenningsdatoen ikke brukes til fordel for en etterfølgende søker, med mindre den etterfølgende søkeren har inngått en avtale med den forrige søkeren om at slike data og opplysninger kan brukes, dersom
  - a) vitenskapelige data og andre opplysninger ble angitt å være underlagt eiendomsrett av den forrige søkeren da den forrige søknaden ble innlevert, og
  - b) den forrige søkeren hadde enerett til å kunne vise til de dataene som var underlagt eiendomsrett, da den forrige søknaden ble innlevert, og
  - c) helsepåstanden ikke kunne ha blitt godkjent uten at den forrige søkeren hadde framlagt de dataene som var underlagt eiendomsrett.

2. Innen utgangen av femårsperioden fastsatt i nr. 1 skal ingen etterfølgende søker ha rett til å vise til data som er angitt å være underlagt eiendomsrett av en tidligere søker, med mindre og inntil Kommissjonen treffer en beslutning om hvorvidt en påstand kan oppføres eller kunne ha vært oppført på listen fastsatt i artikkel 14, eller når det er aktuelt, artikkel 13, uten å framlegge de dataene som ble angitt å være underlagt eiendomsrett av den forrige søkeren.

Artikkel 22

Nasjonale bestemmelser

Med forbehold for traktaten, særlig dens artikkel 28 og 30, kan medlemsstatene ikke begrense eller forby handel med eller reklame for næringsmidler som er i samsvar med denne forordning, ved å benytte ikke-harmoniserte nasjonale bestemmelser som regulerer påstander om visse næringsmidler eller om næringsmidler generelt.

Artikkel 23

Framgangsmåte for melding

1. Dersom en medlemsstat anser at det er nødvendig å vedta ny lovgivning, skal den underrette Kommissjonen og de andre medlemsstatene om de planlagte tiltakene og begrunne dem.

2. Kommissjonen skal rådspørre Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen som er nedsatt ved artikkel 58 nr. 1 i forordning (EF) nr. 178/2002 (heretter kalt «komiteen»), dersom den anser at slik rådspørring er nyttig, eller dersom en medlemsstat anmoder om det, og skal avgi en uttalelse om de planlagte tiltakene.

3. Berørte medlemsstater kan treffe de planlagte tiltakene seks måneder etter at meldingen nevnt i nr. 1 er gitt, forutsatt at Kommissjonen ikke har uttalt seg negativt.

Dersom Kommissjonens uttalelse er negativ, skal den etter framgangsmåten nevnt i artikkel 25 nr. 2 og før utløpet av tidsrommet nevnt i første ledd i dette nummer, fastsette hvorvidt de planlagte tiltakene kan gjennomføres. Kommissjonen kan kreve at det gjøres visse endringer i de planlagte tiltakene.

Artikkel 24

Beskyttelsestiltak

1. Dersom en medlemsstat har tungtveiende grunner for å anta at en påstand ikke er i samsvar med denne forordning, eller at den vitenskapelige dokumentasjonen fastsatt i artikkel 6 ikke er tilstrekkelig, kan denne medlemsstaten midlertidig oppheve bruken av denne påstanden på sitt territorium.

Medlemsstaten skal underrette de øvrige medlemsstatene og Kommissjonen om dette og begrunne den midlertidige opphevingen.

2. Det skal treffes en beslutning etter framgangsmåten nevnt i artikkel 25 nr. 2, etter at det eventuelt er innhentet en uttalelse fra Myndigheten.

Kommissjonen kan på eget initiativ innlede denne framgangsmåten.

3. Den medlemsstaten som er nevnt i nr. 1, kan opprettholde den midlertidige opphevingen inntil den har mottatt melding om beslutningen nevnt i nr. 2.

Artikkel 25

Komitéfremgangsmåte

1. Kommissjonen skal bistås av komiteen.

2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal være tre måneder.

3. Komiteen fastsetter sin forretningsorden.

Artikkel 26

Overvåking

For å lette en effektiv overvåking av næringsmidler som er forsynt med ernærings- eller helsepåstander, kan medlemsstatene kreve at produsenten eller den som bringer slike næringsmidler i omsetning på deres territorium, skal underrette vedkommende myndighet om dette ved å sende inn et eksemplar av den etiketten som brukes for produktet.

Artikkel 27

Vurdering

Kommissjonen skal innen 19. januar 2013 framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen av denne forordning, særlig om utviklingen på markedet for næringsmidler som er forsynt med ernærings- eller helsepåstander, og om forbrukernes forståelse av påstander, eventuelt ledsaget av et forslag til endringer. Rapporten skal også omfatte en vurdering av denne forordnings innvirkning på kostvalg og den mulige innvirkningen på overvekt og ikke-smittsomme sykdommer.

Artikkel 28

Overgangstiltak

1. Næringsmidler som bringes i omsetning eller merkes før datoen for anvendelse av denne forordning, og som ikke er i samsvar med denne forordning, kan bringes i omsetning fram til holdbarhetsdatoen, men ikke etter 31. juli 2009. Når det gjelder bestemmelsene i artikkel 4 nr. 1, kan næringsmidler bringes i omsetning inntil 24 måneder etter vedtakelsen av de relevante ernæringsprofilene og deres vilkår for bruk.

2. Produkter som er forsynt med varemerker eller handelsbetegnelser som eksisterte før 1. januar 2005, og som ikke er i samsvar med denne forordning, kan fortsatt bringes i omsetning fram til 19. januar 2022, etter denne datoen får bestemmelsene i denne forordning anvendelse.

3. Ernæringspåstander som har vært brukt i en medlemsstat før 1. januar 2006 i samsvar med nasjonale bestemmelser som gjelder for dem, og som ikke er oppført i vedlegget, kan fortsatt brukes fram til 19. januar 2010, på den driftsansvarlige for næringsmiddelforetakets ansvar og uten at det berører vedtakelsen av beskyttelsestiltak som nevnt i artikkel 24.

4. For ernæringspåstander i form av bilder, grafikk eller symboler som er i samsvar med de allmenne prinsippene i denne forordning, men som ikke inngår i vedlegget og som brukes i samsvar med særlige vilkår og kriterier som er utarbeidet i nasjonale bestemmelser eller regler, skal følgende gjelde:

- a) medlemsstatene skal innen 31. januar 2008 underrette Kommisjonen om slike ernæringspåstander og gjeldende nasjonale bestemmelser og regler, ledsaget av vitenskapelige data til støtte for disse bestemmelsene eller reglene,
- b) Kommisjonen skal gjøre et vedtak om bruken av slike påstander etter framgangsmåten nevnt i artikkel 25 nr. 2.

Ernæringspåstander som ikke er godkjent etter denne framgangsmåten, kan fortsatt brukes i tolv måneder etter at nevnte vedtak er gjort.

5. Helsepåstander som nevnt i artikkel 13 nr. 1, kan framsettes fra den datoen denne forordning trer i kraft og inntil vedtakelsen av listen angitt i artikkel 13 nr. 3, på den driftsansvarlige for næringsmiddelforetakets ansvar, under forutsetning av at de er i samsvar med denne forordning og gjeldende nasjonale bestemmelser, og uten at dette berører vedtakelsen av beskyttelsestiltak som nevnt i artikkel 24.

6. For andre helsepåstander enn dem som er nevnt i artikkel 13 nr. 1 bokstav a) og artikkel 14, som er brukt i samsvar med nasjonale bestemmelser før den datoen denne forordning trer i kraft, skal følgende gjelde:

- a) Helsepåstander som er blitt vurdert og godkjent i en medlemsstat, skal godkjennes som følger:
  - i) medlemsstatene skal innen 31. januar 2008 underrette Kommisjonen om slike påstander, ledsaget av en rapport med en vurdering av de vitenskapelige dataene som støtter påstanden,
  - ii) etter å ha rådspurt Myndigheten skal Kommisjonen etter framgangsmåten nevnt i artikkel 25 nr. 2 gjøre et vedtak om helsepåstandene som er godkjent på denne måten.

Helsepåstander som ikke er godkjent etter denne framgangsmåten, kan fortsatt brukes i seks måneder etter at nevnte vedtak er gjort.

- b) Helsepåstander som ikke er blitt vurdert og godkjent i en medlemsstat, kan fortsatt brukes forutsatt at en søknad innleveres i samsvar med denne forordning innen 19. januar 2008; helsepåstander som ikke er godkjent etter denne framgangsmåten, kan fortsatt brukes i seks måneder etter at det er gjort vedtak i henhold til artikkel 17 nr. 3.

Artikkel 29

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. juli 2007.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 20. desember 2006.

For Europaparlamentet
J. BORRELL FONTELLES
President

For Rådet
J. KORKEAOJA
Formann

VEDLEGG

Ernæringspåstander og vilkårene som gjelder for dem

LAVT ENERGIINNHOOLD

En påstand om at et næringsmiddel har lavt energiinnhold, og enhver annen påstand som kan antas å ha samme betydning for forbrukeren, kan bare framsettes dersom produktet ikke inneholder mer enn 40 kcal (170 kJ) per 100 g for næringsmidler i fast form, eller mer enn 20 kcal (80 kJ) per 100 ml for næringsmidler i flytende form. For bordsøtningmidler gjelder grensen på 4 kcal (17 kJ) per porsjon med søtende egenskaper, som tilsvarer 6 g sukrose (cirka 1 teskje sukrose).

REDUSERT ENERGIINNHOOLD

En påstand om at et næringsmiddel har redusert energiinnhold, og enhver annen påstand som kan antas å ha samme betydning for forbrukeren, kan bare framsettes dersom energiinnholdet er redusert med minst 30 %, og med en angivelse av de egenskapene som gjør at næringsmiddelets samlede energiinnhold er redusert.

ENERGIFRI

En påstand om at et næringsmiddel er energifritt, og enhver annen påstand som kan antas å ha samme betydning for forbrukeren, kan bare framsettes dersom produktet ikke inneholder mer enn 4 kcal (17 kJ) per 100 g. For bordsøtningmidler gjelder grensen på 0,4 kcal (1,7 kJ) per porsjon med søtende egenskaper, som tilsvarer 6 g sukrose (cirka 1 teskje sukrose).

LAVT FETTINNHOOLD

En påstand om at et næringsmiddel har lavt fettinnhold, og enhver annen påstand som kan antas å ha samme betydning for forbrukeren, kan bare framsettes dersom produktet ikke inneholder mer enn 3 g fett per 100 g for næringsmidler i fast form eller 1,5 g fett per 100 ml for næringsmidler i flytende form (1,8 g fett per 100 ml for delvis skummet melk).

FETTFRI

En påstand om at et næringsmiddel er fettfritt, og enhver annen påstand som kan antas å ha samme betydning for forbrukeren, kan bare framsettes dersom produktet ikke inneholder mer enn 0,5 g fett per 100 g eller 100 ml. Påstander med uttrykk som «X % fettfri» er imidlertid forbudt.

LAVT INNHOOLD AV METTET FETT

En påstand om at et næringsmiddel har lavt innhold av mettet fett, og enhver annen påstand som kan antas å ha samme betydning for forbrukeren, kan bare framsettes dersom mengden av mettede fettsyrer og transfettsyrer i produktet ikke overstiger 1,5 g per 100 g for næringsmidler i fast form eller 0,75 g per 100 ml for næringsmidler i flytende form, og i begge tilfellene må mengden av mettede fettsyrer og transfettsyrer samlet ikke utgjøre mer enn 10 % av energiinnholdet.

FRI FOR METTET FETT

En påstand om at et næringsmiddel ikke inneholder mettet fett, og enhver annen påstand som kan antas å ha samme betydning for forbrukeren, kan bare framsettes dersom mengden av mettede fettsyrer og transfettsyrer ikke overstiger 0,1 g mettet fett per 100 g eller 100 ml.

LAVT SUKKERINNHOOLD

En påstand om at et næringsmiddel har lavt sukkerinnhold, og enhver annen påstand som kan antas å ha samme betydning for forbrukeren, kan bare framsettes dersom produktet ikke inneholder mer enn 5 g sukkerarter per 100 g for næringsmidler i fast form, eller mer enn 2,5 g sukkerarter per 100 ml for næringsmidler i flytende form.

SUKKERFRI

En påstand om at et næringsmiddel ikke inneholder sukker, og enhver annen påstand som kan antas å ha samme betydning for forbrukeren, kan bare framsettes dersom produktet ikke inneholder mer enn 0,5 g sukkerarter per 100 g eller 100 ml.

UTEN TILSATT SUKKER

En påstand om at et næringsmiddel ikke er tilsatt sukker, og enhver annen påstand som kan antas å ha samme betydning for forbrukeren, kan bare framsettes dersom produktet ikke er tilsatt monosakkarider eller disakkarider eller andre næringsmidler på grunn av deres søtende egenskaper. Dersom sukkeret forekommer naturlig i næringsmiddelet, bør også følgende angivelse finnes på etiketten: «MED ET NATURLIG INNEHOLD AV SUKKER».

LAVT NATRIUMINNHOLD/LAVT SALTINNHOLD

En påstand om at et næringsmiddel har et lavt natriuminnhold/saltinnhold, og enhver annen påstand som kan antas å ha samme betydning for forbrukeren, kan bare framsettes dersom produktet ikke inneholder mer enn 0,12 g natrium eller tilsvarende verdi for salt, per 100 g eller per 100 ml. For annet vann enn naturlig mineralvann som omfattes av direktiv 80/777/EØF, bør denne verdien ikke overstige 2 mg natrium per 100 ml.

SVÆRT LAVT NATRIUMINNHOLD/SVÆRT LAVT SALTINNHOLD

En påstand om at et næringsmiddel har et svært lavt natriuminnhold/saltinnhold, og enhver annen påstand som kan antas å ha samme betydning for forbrukeren, kan bare framsettes dersom produktet ikke inneholder mer enn 0,04 g natrium eller tilsvarende verdi for salt, per 100 g eller 100 ml. Det er ikke tillatt å bruke denne påstanden om naturlig mineralvann eller annet vann.

NATRIUMFRI ELLER SALTFRI

En påstand om at et næringsmiddel ikke inneholder natrium eller salt, og enhver annen påstand som kan antas å ha samme betydning for forbrukeren, kan bare framsettes dersom produktet ikke inneholder mer enn 0,005 g natrium eller tilsvarende verdi for salt, per 100 g.

KOSTFIBERKILDE

En påstand om at et næringsmiddel er en kostfiberkilde, og enhver annen påstand som kan antas å ha samme betydning for forbrukeren, kan bare framsettes dersom produktet inneholder minst 3 g kostfiber per 100 g, eller minst 1,5 g kostfiber per 100 kcal.

HØYT KOSTFIBERINNHOLD

En påstand om at et næringsmiddel har et høyt kostfiberinnhold, og enhver annen påstand som kan antas å ha samme betydning for forbrukeren, kan bare framsettes dersom produktet inneholder minst 6 g kostfiber per 100 g, eller minst 3 g kostfiber per 100 kcal.

PROTEINKILDE

En påstand om at et næringsmiddel er en proteinkilde, og enhver annen påstand som kan antas å ha samme betydning for forbrukeren, kan bare framsettes dersom minst 12 % av energiinnholdet i næringsmiddelet kommer fra proteiner.

HØYT PROTEININNHOLD

En påstand om at et næringsmiddel har et høyt proteininnhold, og enhver annen påstand som kan antas å ha samme betydning for forbrukeren, kan bare framsettes dersom minst 20 % av energiinnholdet i næringsmiddelet kommer fra proteiner.

KILDE TIL [NAVN PÅ VITAMIN] OG/ELLER [NAVN PÅ MINERAL]

En påstand om at et næringsmiddel er en kilde til vitaminer og/eller mineraler, og enhver annen påstand som kan antas å ha samme betydning for forbrukeren, kan bare framsettes dersom produktet minst inneholder en betydelig mengde som definert i vedlegget til direktiv 90/496/EØF, eller en mengde som omfattes av unntakene fastsatt i artikkel 6 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1925/2006 av 20. desember 2006 om tilsetning av vitaminer, mineraler og visse andre stoffer i næringsmidler⁽¹⁾.

HØYT INNHOLD AV [NAVN PÅ VITAMIN] OG/ELLER [NAVN PÅ MINERAL]

En påstand om at et næringsmiddel har et høyt vitamin- og/eller mineralinnhold, og enhver annen påstand som kan antas å ha samme betydning for forbrukeren, kan bare framsettes dersom produktet inneholder minst det dobbelte av mengden vist til under «kilde til [NAVN PÅ VITAMIN]- og/eller [NAVN PÅ MINERAL]».

INNEHOLDER [NAVN PÅ NÆRINGSSTOFF ELLER ANNET STOFF]

En påstand om at et næringsmiddel inneholder et næringsstoff eller annet stoff som det ikke er fastsatt særlige vilkår for i denne forordning, eller enhver annen påstand som kan anses å ha samme betydning for forbrukeren, kan bare framsettes dersom produktet overholder alle gjeldende bestemmelser i denne forordning, og særlig artikkel 5. For vitaminer og mineraler skal vilkårene for påstanden «kilde til» gjelde.

⁽¹⁾ EUT L 404 av 30.12.2006, s. 26.

ØKT INNHOLD AV [NÆRINGSSTOFFETS NAVN]

En påstand om at innholdet i ett eller flere næringsstoffer, bortsett fra vitaminer og mineraler, er blitt økt, og enhver annen påstand som kan antas å ha samme betydning for forbrukeren, kan bare framsettes dersom produktet oppfyller vilkårene for påstanden «kilde til» og innholdet av det aktuelle stoffet er minst 30 % høyere enn i et lignende produkt.

REDUSERT INNHOLD AV [NÆRINGSSTOFFETS NAVN]

En påstand om at innholdet i ett eller flere næringsstoffer er blitt redusert, og enhver annen påstand som kan anses å ha samme betydning for forbrukeren, kan bare framsettes dersom innholdet av det aktuelle stoffet er minst 30 % lavere enn i et lignende produkt, unntatt for mikronæringsstoffer, der det skal godtas en forskjell på 10 % i referanseverdiene som er fastsatt i direktiv 90/496/EØF, og for natrium eller tilsvarende verdi for salt, der det skal godtas en forskjell på 25 %.

LETT/LIGHT

En påstand om at et produkt er «lett» eller «light», og enhver annen påstand som kan antas å ha samme betydning for forbrukeren, skal oppfylle de samme vilkårene som for uttrykket «reduert», og påstanden skal dessuten ledsages av en angivelse av hvilke egenskaper som gjør næringsmiddelet «lett» eller «light».

NATURLIG

Dersom et næringsmiddel naturlig oppfyller vilkårene i dette vedlegg for bruken av en ernæringspåstand, kan uttrykket «naturlig» brukes i tilknytning til påstanden.